

## توزيع جراید

### در ناهمانگی دستگاه‌ها

توزیع مطبوعات در ایران، در سال‌های اخیر مشکلاتی برای هر سه قشر مرتبط با آن (ناشران، مخاطبان و توزیع‌کنندگان) در پی داشته، هر کدام انتقاداتی نسبت به آن دارد.

جعفری، مدیر عامل یکی از شرکت‌های توزیع جراید کشور، می‌گوید: افزایش کم نشریات با فضای محدود دکه‌ها مناسب نیست، به علاوه برخی از فروشنده‌گان جراید به دلیل افزایش تورم در سال‌های اخیر، به ناقچار تن به عرضه محصولات غیرفرهنگی می‌دهند. در حال حاضر، حدود ۶۰۰ نشریه در ایران منتشر می‌شود و این با فضای چندمتراز دکه‌ها همخوانی ندارد.

وی با اشاره به کمبود امکانات مالی در بخش توزیع، تأکید می‌کند که باید پول بیشتری در اختیار تعاونی‌های توزیع قرار گیرد تا آنها فضای مناسبی برای عرضه نشریات در نظر بگیرند و دست‌کم بتوانند از «سر» کارکنان شهرداری خلاص شوند! چون آنها، نشریاتی را که بپرون از دکه‌ها قرار می‌گیرد جمع‌آوری می‌کنند، در حالی که حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان بابت دکه‌ها از دکه‌داران می‌گیرند، ولی دکه‌های مطبوعات مقاومت لازم را ندارند و دربرابر کمترین ضربه‌ها، صدمات زیادی به آنها وارد می‌شود.

اصطکاک موجود بین ناشران و شرکت‌های توزیع، از جمله مسایلی است که جعفری به آن اشاره می‌کند و می‌افزاید: ناشران باید همه گناه‌ها را متوجه شرکت‌های توزیع بدانند، چرا که دست ما بسته است. آنها می‌گویند یک‌سوم درآمدشان را باید به توزیع اختصاص دهند، ولی ما که وکیل وصی

■ در صورت سستی و عدم برخورد جدی و قانونی با مدیران مسؤول نشریات مبتنی و سطحی نگر، این پدیده خدای ناخواسته به عنوان ویترین مطبوعات دولت جدید از ناحیه افراد ناآگاه یا مغرض مطرح خواهد شد.

■ مقابله و درمان این ناهمانگی‌ها به عنوان میراث گذشته از وظایف دولت آقای خاتمی است.

صدقابته علل پیدا شد و نمو این قابل ناهمانگی‌ها را که در مطبوعات بروز یافته نباید در شرایط پس از دوم خرداد که خیلی پیش از آن و طی سالیان گذشته جست و جو کرد؛ آنجا که فضیلت سیاسی شدن و مشارکت سیاسی مردم و گروه‌ها عملاً تقبیح می‌شد و هزینه ورود در صحنه سیاسی و پرداختن به مسایل جدی جامعه را سراسام آور کردند، آنجا که به بهانه مبارزه با تهاجم فرهنگی وابtal فرهنگی به حذف نیروی مسلمان و دلسوز در مناصب فرهنگی کشور پرداختند و به جای حل مشکل به تسویه حساب سیاسی پرداختند و با روشن‌های صوری و سطحی عملاً به ادامه حیات جریان‌های فاسد در جامعه کمک گردید، آنجا که به جای ترویج فرهنگ اصیل اسلامی به ترویج روش خشونت برای رفع مشکلات در جامعه مبادرت ورزیدند، آنجا که به جای استفاده صحیح از نیروهای متفکر و دلسوز به خوبی پروری روی آوردن یا آنجا که به جای تکریم ارزش‌ها مانور تحمیل‌گرایی را تشویق کردند و...

در هر حال و با صرف نظر از آنچه گذشت، مقابله و درمان این ناهمانگی‌ها به عنوان میراث گذشته از وظایف دولت آقای خاتمی است! همراهی همگان اعم از اندیشمندان دلسوز و مطبوعات متعهد برای درمان آنچه که در مطبوعات سطحی نگر بروز یافته عامل و گام مهمی است که در کنار برخوردهای قانونی امید است به حل این معضل بینجامد.

در پایان باید گفت، وجود ناهمانگی‌های پیش گفته در مطبوعات سطحی نگر نباید به منزله مذموم دانستن آزادی مطبوعات و فضای بازسیاسی، اجتماعی تلقی شود و راه برخورد با این معضل را در برخوردهای ناصواب و غیرقانونی یا احیاناً تحديد آزادی مطبوعات جست و جو کرد. بلکه راه اصولی تشویق و ترغیب فضیلت‌ها و ارج نهادن به انگیزه‌های برتر در میان جامعه به ویژه جوانان است که شکوفایی آن به نوبه خود مستلزم تحمل زحمات و هزینه‌هایی نیز هست. □

م. جعفری

روزنامه سلام - ۲۵ بهمن ۷۶

خیابان‌ها نبستیم. ناشران باید مشکلات ما را ببینند و بعد انتقاد کنند. امکانات بدھید تا خدمات بهتری ارائه دهیم.

به گفته وی، باید وزارت‌خانه‌های ارشاد، تعاون و دیگر

سازمان‌های ذی‌ربط، به طور جدی به این مسأله توجه کنند، چراکه نبود توزیع درست، موجب می‌شود که ناشران به هدف موردنظر خود دست نیابند.

براساس پژوهشی که از سوی مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها انجام گرفته است، نامناسب بودن شکل و فضای دکه‌ها، اجاره زیاد و نبود امتنی شغلی از سوی شهرداری‌ها، از مواردی است که فروشنده‌گان جراید با آنها دست‌وپنجه نرم می‌کنند. مشکلات رفاهی دکه‌داران، نظیر عدم تأمین مالی و نبود تسهیلات رفاهی براین مיעضل می‌افزاید.

### ■ مدیر عامل یکی از شرکت‌های توزیع جراید: افزایش کمی نشریات با فضای محدود دکه‌ها متناسب نیست.

### ■ ناشران باید همه کناهها را متوجه شرکت‌های توزیع بدانند.

کشش مناطق، نبود نظارت بر نحوه کار فروشنده‌گان، محدود بودن فضای دکه‌ها، همکاری نکردن سازمان‌های نظیر شهرداری‌ها، ادارات پست، مراکز حمل و نقل و... از مهمترین معضلات، در امر توزیع جراید کشور بهشمار می‌رود.

براساس مصوبه اخیر مجلس شورای اسلامی، مراکز مطبوعاتی کشور، به عنوان مراکز تجاري شناخته نمی‌شوند. در این زمینه، توجه ویژه دولت به مسائل مطبوعات، به ویژه از سوی وزارت ارشاد و تأکید بر لزوم انتشار روزنامه‌های استانی و نشریات محلی، نویل‌بخش آینده بهتری است، در صورتی که مشکلات مربوط به مطبوعات، در سطحی کلان بررسی شود و وظایف نهادهای مسؤول به طور مشخص تدوین شود تا از درباره کاری‌ها کاسته شده، واحدهای مو azi حذف شوند.

استفاده از تجربه دیگر کشورها و به کارگیری شیوه‌های نوین توزیع و ایجاد شبکه‌های اطلاع‌رسانی و ارتباط بین سازمان‌های دست‌اندرکار، الزامی است.

باور کنیم که متأسفانه برخی از کسانی که در گیر فرایند فعالیت‌های مطبوعاتی هستند، با دید اقتصادی صرف به این مسأله می‌نگردند، چه در بین ناشران جراید، چه در بین فروشنده‌گان و توزیع‌کننده‌گان الزامی است که یا نگوش‌ها را در این زمینه تغییر داد یا شرایطی را فراهم آورد تا کسانی که علاقه‌مند به فعالیت‌های فرهنگی هستند وارد این عرصه شوند. □

رضا کریلایی

روزنامه فردا - چهارم اسفند

۷۶

در حال حاضر، به جز در تهران، ۱۷۰ نمایندگی و ۴۵۰۰ فروشنده مطبوعات، در امر توزیع جراید کشور فعالیت می‌کنند. جوهری، مسؤول یک شرکت توزیع جراید شهرستان‌ها، می‌گوید: برای ما به فروش رفتن مطبوعات مسأله نیست، چراکه وظیفه ما ارائه درست نشریات به دورنرین نقاط کشور است. شما ببینید الان در شهر قم دکه‌ای برای عرضه مطبوعات نیست و این مسأله در بسیاری از شهرها به گونه‌ای متفاوت وجود دارد.

به گفته وی، همانگی وزارت‌های ارشاد، راه و ترابری، تعاون و به ویژه شهرداری‌ها با توزیع‌کننده‌گان، می‌تواند بسیاری از مشکلات را حل کند.

یکی از دکه‌داران به نکته جالبی اشاره می‌کند. رجیس می‌گوید: در حالی که شهرداری از ما اجاره می‌گیرد و عوارض هم می‌دهیم، پول ناشی از تبلیغات بالای دکه‌ها را شهرداری می‌گیرد، در صورتی که این حق ماست.

حاجی آزاد، مدیرکل تعاوونی‌های حمل و نقل وزارت تعاوون، بر لزوم انجام کارهای زیربنایی و کارشناسانه اشاره کرده، اظهار می‌دارد: تشکیل کمیته‌ای تخصصی با حضور نماینده‌گان سازمان‌های ذی‌ربط و کسانی که درگیر این مسأله هستند و نیز استفاده از نظر کارشناسان، می‌تواند راهگشا باشد.

کمبود وسائل و امکانات، هزینه بالا، انحصاری بودن، نبود رقابت صحیح میان شرکت‌های توزیع، بسی توجهی به